

[Aksel Larsen.]

markedet og for så vidt på produktionen og hele samfundslivet, og der kan komme situationer, hvor der er brug for penge, som man ikke i forvejen har haft konkrete planer om at skulle bruge. Jeg anser det altså ikke alene ikke for nogen katastrofe, men jeg anser det for ganske nyttigt, at der er i alt fald et vist overskud i statskassen.

På den anden side betyder det ikke, at skattenedsættelser — og jeg erkender, at der her foreligger forslag om sådanne — ubetinget nødvendigt skal afbalanceres helt eller delvis med skatteforhøjelser på andre områder. Man kan jo — også her synes jeg, i hvert fald principielt, at være enig med det ærede medlem hr. Harald Nielsen — undersøge, om det var muligt at skaffe sig den nødvendige afbalancering ved besparelser på statens udgifter. Da vil jeg ganske vist mene, at de besparelsesforslag, som vi kender fra venstres og de konservatives side, ikke har været særlig tiltrækkende, og det har ikke virket særlig overbevisende, når man er kommet med forslag om besparelser fra den side, hvor man i ganske særlig grad har haft lyst til at spare på visse socialt betonedede udgifter. Hvis man vil give sig til at spare på militæruddgifterne, kan man jo sagtens foretage de i forgårs foreslåede skattenedsættelser, uden at statens overskud derved bliver mindre, og militæruddgifterne er jo en af de allerstørste udgiftsposter på statsbudgettet. Jeg vil derfor henstille, at man overvejer, om der ikke er noget at gøre dér.

Der næst findes der den mulighed, hvis man absolut anser det for nødvendigt, og hvis man kan overbevise folketingsret om, at man må skaffe skatteindtægter på andre områder, når man nedsætter indkomstskatten, at man så kunne finde andre områder end det, man her har kastet sig over, som ganske vist er både taknemligt og traditionelt og sikkert. Jeg tænker på spørgsmålet om kapitalvindingsskat.

Vi har fået en ganske svag begyndelse til en kapitalvindingsskat herhjemme, men jeg vil opfordre regeringen til at gå videre ad den sti, den har betrådt, og udvide den til en bred hovedvej, sådan at vi får en virkelig kapitalvindingsskat herhjemme. Det vil kunne skaffe meget betydelige indtægter

til statskassen, det vil give mulighed for, at statens finansielle stilling ikke bliver dårligere, og det vil naturligvis give mulighed for skattenedsættelse på andre områder.

Jeg synes også, regeringen burde interessere sig for den ret, der i medfør af skatteloven findes til i indkomsten ved selvangivelsen at fradrage reklame- og repræsentationsudgifter. Hvis man greb ind over for denne ret, som jeg ikke mener burde eksistere, hvis man f. eks. halverede denne ret, sådan at der kun blev ret til at fradrage halvdelen af reklame- og repræsentationsudgifterne, er jeg tilbøjelig til at tro, at statskassen derved ville tjene mere end de 100 mill. kr., som regeringen nu vil tjene til den ved at forhøje tobaksbeskatningen, og jeg opfordrer regeringen til at interessere sig for dette.

Men når disse nødvendige bemærkninger er sagt, kommer jeg ikke uden om, at det foreliggende er et lovforslag om forhøjelse af tobaksbeskatningen, og spørgsmålet er så, hvad vi skal gøre ved det, navnlig da vi vel må formode — selv om jeg er ked af at måtte formode det — at regeringen i hvert fald ikke i denne omgang og ikke meget snart er villig til at tage hensyn til de anvisninger, jeg har givet den på at sørge for, at staten enten får mindre udgifter eller større indtægter.

Vi er ikke modstandere af indirekte skatter i almindelighed, men vi er modstandere af indirekte skatter på befolkningens livsfornødenheder. Man kan diskutere, om tobakken er en livsfornødenhed; mange mennesker betragter den som en livsfornødenhed, men det er den strengt taget ikke. Der er adskillige andre produkter, der virkelig er livsfornødenheder, og som er beskattet; jeg vil i denne forbindelse minde om tøjskatten, skatten på elektriske lamper o. lign. Mit parti har for snart lang tid siden stillet forslag om, at den i loven om tøjskatten forudsatte afskaffelse af tøjskatten gennem en aftrapning over 18 måneder skulle sættes i værk. Forslaget blev velvilligt modtaget i tinget — det blev endda modtaget med ikke ringe velvilje af den højtærede finansminister — og det er sendt i udvalg, men længere er det heller ikke kommet. Jeg finder, det er på tide, at der sker noget i udvalget, så at vi kan få begyndt på afskaffelsen af tøjskatten, og